

Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Maj 2025

Kære Medlemmer

Palæstinensere har i 77 år kæmpet for retten til at eksistere og har i lige så mange år forsøgt at råbe verdenssamfundet op. Siden oktober 2023 har de været udsat for etnisk udryddelse og folkemord, og dagligt konfronteres vi i medierne med overgreb af hidtil uset omfang. I Vesten - også i Danmark - støttes det palæstinensiske folk ofte med hensigtserklæringer af den ene og anden art, men de er på et niveau og på en måde, så de ikke rigtigt gør den store forskel. Den israelske statsmagt kan uhindret fortsætte besættelsen og krigsførelsen.

Den anerkendte israelske historiker, Ilan Pappé, har i en netop udkommet bog: "En kort historie om Israel-Palæstina-konflikten" (Klim, 2025) sat ord på vigtigheden af at betragte konflikten og krigen i et historisk perspektiv for at forstå, hvad der i virkeligheden er foregået i alle årene. I sin bog påpeger han betydningen af, at det er på tide at vi i Vesten betragter den palæstinensiske nationalbevægelse som *en antikolonialistisk bevægelse*. Vi skal ændre vores ordvalg, når vi taler om det moderne Israels og Palæstinas historie. Han konkluderer således: "Men hvis vi, som vi her har gjort, går tilbage til historien, kan vi bedre forstå forbindelsen mellem zionismens oprindelse i

Palæstina som en bosætterkolonialistisk bevægelse og dens handlinger, som følger logikken med at udrydde de indfødte. Vi kan forstå, hvorfor vi først og fremmest må betragte den palæstinensiske modstand som antikolonialistisk, uagtet deltagernes erklærede ideologier” (s. 151)

Samtidig er det vigtigt at huske på, at palæstinenserne i mange år har forsøgt sig med en fredelig kamp mod Israels ulovlige besættelse af Vestbredden og Gaza. For nylig har kultursociolog Birgitte Rahbek en kronik i Politiken, hvor hun redegør for palæstinenserne *fredelige* modstandshistorie efter staten Israels oprettelse. Kronikken har overskriften: ”Palæstinenserne har kæmpet meget fredeligt i mange år”. Gennem historien har palæstinenserne dog oplevet, at de igen og igen blev mødt med vold og udryddelse, ligegyldig hvordan de forsøger sig med at gå dialogens vej. (Kronik i Politiken, d. 29. april 2025)

I dette nyhedsbrev kan du også læse om, hvorledes danskere med palæstinensisk baggrund og som er født og opvokset i Danmark personligt oplever Israel-Palæstina konflikten. De beretter om, hvordan livet har formet sig for dem og deres familie i flere generationer, og hvorledes krigen og konflikten præger deres hverdag her. De sætter ord på *deres egen historie*.

Bestyrelsen

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening er bo- og arveafgiftsfri

Foreningen er nu bo- og arveafgiftsfri. Vi kan glædeligt orientere om, at Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har søgt om og er blevet godkendt af SKAT til at modtage arv, som kan testamenteres til foreningen, uden at der skal betales hverken boafgift eller arveafgift.

Vi kunne ikke gøre det uden jer!

Vi oplever fortsat en enorm interesse og et behov for information. Vi kan i skrivende stund konstatere, at det indtil videre har dannet grundlag for intet mindre end 152 oplæg/foredrag/debatter over hele landet og over 700 interviews med skole-/gymnasielever siden oktober 2023. Dertil kommer hundredvis af interviews i diverse medier.

Om end det er et kæmpe og meget tidskrævende arbejde, er det også en absolut grundsten i vores virke, og vi oplever at blive mødt med stor respekt og ikke mindst stor imødekommenhed.

Vores frivillige foreningsarbejde, der har til formål at oplyse om Palæstina, er forudsat af jeres støtte både solidarisk og økonomisk, så det påskønner vi i høj grad – og det vil vi gerne sige stort tak for.

Jeres gavmildhed skaber grobund for vores arbejde for palæstinenserne rettigheder og et frit Palæstina. Derfor håber vi også meget på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

Betalingsoplysninger finder I her i nyhedsbrevet eller på foreningens hjemmeside.

Tak for jeres uvurderlige indsats, støtte og opbakning!

Intet af denne frivillige indsats ville kunne lade gøre uden jeres essentielle og endda gavmilde støtte og opbakning. TAK.

Født og opvokset i Danmark - med palæstinensiske rødder

Af, Ole Christensen, frivillig i Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening

For et par år siden iværksatte DPV en kampagne, hvor danskere med palæstinensisk baggrund blev opfordret til at berette om deres og deres families historie og fortælle om, hvordan de personligt har oplevet Israel-Palæstina konflikten: ”Vi ønsker at du fortæller din, dine forældres og bedsteforældres historie for 75 år siden/de sidste 75 år”. Kampagnen fandt sted i foråret 2023 og var planlagt til at fortsætte til udgangen af november samme år, men så startede krigen.

Siden 1948 har palæstinensere været et forfulgt folk, der har været udsat for folkemord og etnisk udrensning. Her skal beskrives, hvorledes dette præger og har præget nogle af de danskere med palæstinensiske rødder, som er født og opvokset i Danmark.

I den langvarige konflikt fremstilles Israel ofte som den forurettede part, palæstinensere bliver usynliggjort, og deres kultur og historie udviskes i stigende omfang. Dette indlæg er et lille forsøg på at give palæstinenserne en stemme og give dem lejlighed til at sætte ord på *deres egen historie*. De følgende beretninger stammer alle fra perioden før oktober 2023, det vil sige før konflikten brød ud i lys lue. Alle personer er anonymiseret.

Min familie

I disse beretninger sættes ord på, hvad konflikten betyder for en helt almindelig familie og de enkelte familiemedlemmer: Om hvad jeg skal fortælle mit barn på tre år, om faderens fotografi af landsbyen som nu indgår i en mors fortællinger til sine børn i dag, om flugten fra landsbyen, der skulle vare et par uger, men som nu har været 75 år. Og ikke mindst hvad det betyder at leve som statsløs et helt liv.

”Min datter er 3 år gammel og jeg har ofte tænkt over, hvordan jeg besvarer hendes spørgsmål, der med garanti vil komme om nogle år: ”Far, hvad er Palæstina?” Hvad skal jeg sige? Og hvordan forklarer jeg hende, hvorfor hendes oldeforældre er født i Palæstina, bedsteforældre er født i Libanon og Syrien og hendes forældre i Danmark?”

”I min dejlige by tænker jeg hele tiden på min fars drømme, og hans mange fortællinger om den historiske by. Inden han døde, så gav han mig det billede af Akka, som han havde med sig over alt, til at hænge på mit værelse. Jeg sidder ofte med billedet sammen med mine børn og udpeger de forskellige gader og steder, som han lærte mig om i den smukke by Akka.”

”Min farfar beskriver fordrivelsen/flugten fra deres hjem i Jubb Yusuf som noget der skulle have været ”midlertidig”, idet de forventede at komme hjem igen efter et par uger... Disse ”par uger” er nu blevet til 75 år i et liv som statsløse flygtninge, uden pas, uden adgang til det libanesiske arbejdsmarked, og uden basale rettigheder i Libanon. Men drømmen om en tilbagevenden lever i bedste velgående.”

”Hvis ikke min familie i Libanon får retten til at vende hjem til deres grund i det nuværende Israel, vil de og deres kommende generationer leve som statsløse resten af deres liv. Uden pas, uden adgang til det reelle libanesiske arbejdsmarked og uden basale rettigheder i Libanon.”

Hverdagslivet i landsbyen

Hverdagslivet i den forladte landsby indgår i alle beretninger og ikke mindst med den helt særlige betydning, som minderne om landsbyen repræsenterer. Landsbyerne beskrives som frodige og frugtbare oaser. I dag er landsbyerne reduceret til ruiner, og der er ikke længere spor efter husene.

”Landsbyen levede af olivenhøsten og var kendt for sine druetræer idet der var rigeligt med vandforsyning til landsbyen, hvilket dermed gjorde den berømt for utallige sorter af frugttræer. Familien var en af de større familier i landsbyen og havde et stort område af jord syd for den lokale moske og vest for Maqam Sheikh el-Kuweiyis. I dag består den af ruiner.”

”Midt i Nakba perioden, i maj 1948, var landsbyens beboerne allerede bange for en massakre efter Ayn-al-Zeitun massakren i den nordvestlig del af Saffad distriktet... Dette fik mange til at flygte til en anden landsby kaldet al-Farradiyya, sydpå, men selv her kunne min familie og andre palæstinensere ikke finde ro, da der ikke gik lang tid før de zionistiske terrorbander omringede landsbyen og etnisk udrensede alle palæstinenserne. De fleste af familien endte i Syrien. Begge landsbyer er total udsløttet i dag, med få ruiner her og der.”

”Under al-Nakba i 1948, også kaldet den palæstinensiske katastrofe, blev min oldemor, oldefar, farmor og farfar fordrevet fra den palæstinensiske landsby Yajur ved den historiske palæstinensiske by Haifa. Landsbyen var kendt for dens talrige figentræer og oliventræer. Yajur blev hurtigt affolket som følge af oprettelsen af Israel som stat. Yajur blev jævnet med jorden som følge af zionisternes angreb, ødelæggelser og hærgen over landsbyen. I dag er der ingen spor af huse tilbage i landsbyen.”

Hvorfra min verden går

Palæstinensere født og opvokset i Danmark er stadig meget optaget af, hvorfra de oprindeligt stammer. Deres identitet er stærkt præget af deres palæstinensiske rødder, og hvad det har betydet for flere generationer at vokse op som statsløs. Et symbol på dette tilhørsforhold er husnøglen til hjemmet, som man måtte forlade, og som man stadig værner meget om. Nøglen er en påmindelse om, hvad man har mistet og kan vel nærmest betragtes som et vidnesbyrd om palæstinenserens historie.

”Vores tilhørsforhold til Palæstina er en indgroet del af vores identitet og vi har siden det nye kapitel startede i Danmark aldrig glemt, hvor vi oprindeligt stammer fra. Jeg blev introduceret til vores historie, der startede i Palæstina, siden barnsben og hvad det vil sige at have palæstinensisk baggrund og statsløs på selvsamme tid. I dag er vi som danskere med palæstinensisk baggrund fortsat knyttet til Palæstina og på trods af forholdene, er det et af vores faste rejsemål... Sidste år gik mine dejlige bedsteforældre bort. Deres største ønske var at vende tilbage og at bosætte sig i Palæstina under de samme forhold, som de levede under, inden oprettelsen af staten Israel i 1948 på bekostning af deres jord og land.”

”I dag lever min familie i Libanon, som flygtninge, og de vil forblive flygtninge resten af deres liv, hvis de ikke får retten til at vende tilbage til deres hjemland Palæstina. Min farfar døde i en meget ung alder, og nåede aldrig at vende tilbage til Palæstina. Min farmor fortæller stadig den dag i dag sine børnebørn om Palæstina, og længslerne om at vende hjem. Hun har stadig nøglen til sit hjem i Yajur, og drømmer om en tilbagevenden til Palæstina.”

”Da mine bedsteforældre blev nødt til at flygte fra landsbyen, troede de ligesom alle de hundredtusinder af palæstinensere på flugt, at det blot skulle være for en uges tid eller to. De tog nøglen til hoveddøren med og vogtede om den, som om det var guld. De vidste ikke dengang, at de aldrig nogensinde ville vende tilbage til deres elskede hjem. Min farfar havde nøglen til hjemmet hos sig i alle de år, de boede i flygtningelejren i Libanon og blev ved med at drømme om at vende tilbage... Den nøgle har min far overtaget. Og en dag vil den gå videre til mig og siden til mine børn.”

Disse danskere med palæstinensiske rødder har sat ord på, hvad der især har præget deres baggrund og opvækst siden 1948. Der kan naturligvis spores store savn og lidelser i deres beretninger, men der kan også mærkes en stolthed ved at tilhøre et folk, der på trods af mange års undertrykkelse ikke giver op, men som insisterer på retten til at eksistere og som formår at værne om deres særlige fællesskab.

Det er mit håb, at disse personlige beretninger kan medvirke til, at palæstinensere i langt højere grad få lejlighed til at sætte ord på *deres egen historie*.

Kommentar i Jyllands Posten

Foreningens formand fik følgende kommentar bragt i Jyllands Posten (den 11. maj 2025) ment som et opråb til vores danske medier om at sige fra – i det mindste - ifm. den åbenlyse udsultning af palæstinenserne i Gaza.

Danske medier holder med de forkerte

Af Fathi El-Abed – Formand, Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Danske medier burde smide forbeholdene og den tilstræbte nøgternhed og kritisere Israels brutale fremfærd.

”Stop udsultningen af Gaza” er ikke en overskrift fra danske medier. Den er derimod hentet fra det israelske dagblad [Haaretz](#) den 17. april.

Overraskende er det ikke. For om nogen har Haaretz gjort sin stilling klar under de seneste 18 måneders igangværende folkemord – eller for nogen den mere *feel-good*-betegnelse ”det plausible folkemord” – mod de over 2,2 millioner indespærrede i verdens største friluftsfængsel – det besatte Gaza.

For mens vores danske medier, som blandt de få tilbageværende holder fast i misvisende overskrifter som f.eks. ”Israels krig mod Hamas”, så er Latinamerika, Asien, Afrika og mange lande i Europa for længst begyndt at kalde tingene ved deres rette navn – som f.eks. ”Israels krig mod det palæstinensiske folk”.

Om det er af ideologiske, politiske eller religiøse grunde, at ikke så få fortsætter støtten til Israels brutale krig mod alt og alle i det besatte Palæstina – herunder og ikke mindst Gaza, så er det måske bare, hvad det er.

Om det er, fordi ikke så få er grundlæggende fakta-resistente på trods af det åbenlyse massebord på civile i Gaza, så kan ingen og intet ændre noget som helst ved det.

Det afgørende er, om vores danske medier er indstillet på at indrømme den historiske fejlfortolkning af Israels hensigter med den altomfattende krig mod palæstinenserne overalt i det besatte Palæstina; på Vestbredden, i den besatte hovedstad Al-Quds/Østjerusalem og i særdeleshed Gaza de seneste over 560 dage.

For skulle drab på børn, kvinder og mænd være ”nødvendig” og tilsyneladende kan retfærdiggøres i den ”gode sags tjeneste”, sådan som den uforbeholdne støtte til Israel er blandt partier, organisationer, politikere, medier og meningsdannere, så er det også, hvad det er.

Men det mest nærliggende spørgsmål er følgende: Hvorfor slår vores medier ikke en *fed* streg i sandet og erklærer deres klokkeklare og tydelige afstandtagen fra brugen af sult som våben? Hvorfor ikke – i det mindste – læne sig op ad af netop Haaretz?

For uanset hvad ”nogle” medier og journalister mener om ”vennen Israel”, så kan ingen anfægte det faktum, som samtlige nødhjælps- og menneskerettighedsorganisationer har advaret om: Israel bruger nødhjælp i form af mad, vand og medicin som våben.

Skulle det ikke være tilstrækkeligt med internationale organers nærmest daglige advarsler, så kan de også daglige udmeldinger fra Netanyahus koalition være mere end nok til at få alle alarmklokkerne til at bimle og bamle hos vores danske regering og verdens ledere i det hele taget.

Venner af Israel – af ideologiske årsager eller af ren opportunisme – har et ansvar. Vi er mange, der er overbeviste om, at mange ikke alene støtter Israels omfattende krig mod alt palæstinensisk og den daglige aggression mod hele Mellemøsten for siden at bruge offerkortet i de historiske forsøg på at gøre Israel til offeret og ofrene til terrorister. Og at man helst ser, at palæstinenserne forsvinder fra Jordens overflade.

Vores medier har et kæmpe ansvar og burde droppe den historiske berøringsangst, når talen falder på Israel. For den romantiske forestilling om Israel fra 1960’erne og 1970’erne er en saga blot.

Vi beklager

Har du sendt os en e-mail på danpal@danpal.dk de seneste uger og måneder med f.eks. spørgsmål, et forslag eller bestilling af plakaten Visit Palestine og/eller fra vores webshop (ikke ret meget tilbage her), så skal vi beklage, at du måske er blandt de mange, som enten intet har hørt fra os eller ikke har fået din bestilling.

Det skyldes to ting; 1) vores hjemmeside og e-mail er blevet hacket/forsøgt hacket adskillige gange det seneste 19 måneder, 2) Den enorme mængde af henvendelser med hundredvis af e-mails og ønsker om medlemskaber hver eneste uge de seneste over 19 måneder har skabt et overvældende pres på vores e-mail system, hvor mange henvendelser endte i ”spam-indbakken” og siden er forsvundet. Det beklager vi naturligvis.

Vi opfordrer vores medlemmer til at prøve igen, og vi håber at kunne besvare henvendelserne og/eller at levere de bestilte tilbageværende produkter – særligt ”Visit Palestine” plakaten. Ellers vil vi melde tilbage så hurtigt som muligt.

Tak til jer alle for jeres forståelse.

Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til: Reg.

nr.: 0268

Kontonr.: 000 931 8119

Du kan også benytte Mobilepay nr. 65841 til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Ønsker du at melde/afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen på hjemmesiden (under Medlemskab af DPV). Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية

Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68 E-mail:

danpal@danpal.dk | Websites: www.danpal.dk